

MONOLOG DE JUDAS.-

He comés el crim més gros del món.... [desde que el món és mon.] [Més gros que el d'Adam, més que el de Cain.] M'he rebelat contra Déu, [com Adam i Eva]; he vessat la sang innocent [com Cain]. He fet molt més que Cain: Cain va matar el germà: jo he assassinat el germà gran de tota la humanitat, el germà promés, l'hereu del cel, el Crist Rei. L'he venut per diners.

Cain va matar Abel per enveja perquè, corromput com era, tenia raó de sospitar que els sacrificis que oferia eren menys agradables a Déu que els d'Abel. Jo he tingut enveja de tots els deixebles, de Pere, de Jaume i Joan, que foren admesos al Tabor i jo no. He arribat a tenir enveja del poder de Jesús..... l'he criticat constantment perquè amb el seu poder no es deixava proclamar Rei, perquè no s'enriquia, perquè parlava sempre del Regne dels cels i mai del regne de la terra, el que esperava per fer diners. L'he arribat a odiar perquè duia una vida tan pura.... perquè veia que llegia els meus pensaments, perquè jo no podia sofrir la pressió de portar una vida pura.

jo

L'he trait i l'he trait per diner, per trenta diners, el preu d'un esclau. M'he deixat arrojegar per la pitjor de les temptacions; he volgut temptar a Déu pensant que si Jesús és Fill de Déu, el seu Pare celestial el lliuraria de la mort. I com un dia, Déu va acceptar el sacrifici d'Abel i ~~acceptava el d'Isaac~~, ha acceptat el de Jesús, el redemptor del món. Aquest Jesús l'he trait jo, jo.....

He caigut en la més horrible de les temptacions. [I, no obstant jo sabia més que Anas i Caifàs, més que tots els sacerdots i doctors.] A Jesús jo li he vist ressucitar morts, l'he vist curar tota mena de malalts, li he vist multiplicar el pa, l'he vist calmar un temporal, l'he vist caminar sobre les aigües de [Tiberiades] li he vist dominar la mort i el diable, i l'he sentit parlar com no ha parlat mai cap home.

L'he trait per diners, l'he lliurat als seus enemics..... amb un bes.... No hi ha perdó per Judas. He trait més que tots els germans del patriarca Josep plegats.... Ells el varen llençar a un pou; jo he penjat Jesús a la creu. Em feia fàstic perquè sentia que és un sant, el sant dels sants. L'havia aborrit com varen aborrir a Josep els seus germans, perquè era més bó que ells. Ell m'havia elegit com a Pere, com a Joan com a Jaume..... jo l'he ofert com a víctima de tota aquesta canalla del Temple.... Ell m'havia designat un gran lloc en el Regne de Déu i jo li he carregat una creu.... Ell em volia coronar de glòria i jo l'he coronat d'espines; em volia coronar de glòria..... i jo anava coronat de mals pensaments.

El món m'escup. Els Grans Sacerdots es riuon de mi. Faig fàstic a tothom... i jo mateix em faig fàstic. El Diable va entrar en mi perquè el meu cor i els meus desitjos són un femer. A Maria Magdalena, Jesús li va treure set diables del cos, però jo, dintre meu hi tinc Satanás en persona i tota una legió de dimonis. No hi ha perdó per a mi. Satanás no serà mai perdonat.

Satanás soc jo: Jo, Judas, soc Satanás; tu Judas, ets Satanás. I sempre més seré, serás Judas-Satanás. En soc, ho soc, en vull ser i ho seré sempre més per molt que em maleixin. (GRAN RIALLADA)

Soc Satanás. I ara mateix no parlo jo, sinó Satanás. M'han desencadenat dels inferns.... Avui és el meu gran dia.... Avui he fet tot el que he volgut. A l'Anyell de Déu, el sacrifici esperat durant segles jo l'he penjat a la creu. Ara mateix Caifàs, al Sancta Sanctorum del Temple, sacrifica un anyell, un símbol una pobra bestia; jo he sacrificat el Fill de Déu. Aquest Calvari és obra meva. El sol s'ha esgarriat i s'ha amagat; aquestes tenebres són obra meva, aquest terratrémol celebra la meva obra, l'obra de Judas Satanás. Si Déu em necessitava ha quedat servit. (GRAN RIALLADA).

"Nilhil obstat"
El Censor,
Eduard Noguera, j.ve.
Arxiver Diocesa

rona, 18 de noviembre de 1948,

Imprimatur

José Joaquín de Ferreras

Por mandato de S.E.R. el Obispo,
mi Señor,

José Joaquín de Ferreras

leio